

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

3.nodaļa: No "Dzīvās Ētikas".

253.

Biju ļoti sarūgtināta uzzinot, ka Jūs, nostiprinādami un spēcīnādami veselību ar psihiskās enerģijas sūtījumu palīdzību, pēkšņi esat sākuši šaubīties un atmetuši šo visai derīgo vingrinājumu. Bet vienīgi dzelzs griba, dzelzs pastāvība jeb ritms spēj novest pie mērķa. Nevar, protams, sagaidīt, ka no vienkāršas veselības nostiprināšanas izaugs, teiksim, izrautie zobi (šādi sasniegumi vēl tālā nākotnē), bet šāda nepārtraukta pašiedvesma būtu, bez šaubām, vispār uzlabojusi Jūsu veselības stāvokli. Tāpēc man ļoti žēl, ka esat atmetusi šo tik derīgo darbību. Neviena mūsu piepūle nezūd un ja ne šajā, tad Jūsu nākošajā iemiesojumā šādas gribas nostiprinājums dotu svētīgus rezultātus.

Un tā, mans apgalvojums, ka teorētiski visi jogiskie sasniegumi var likties viegli, bet praktiski nav nekā grūtāka, ir nesis Jums vilšanos drosmes un neatlaidības pieplūduma vietā. Tagad Jūs sapratīsiet, kāpēc es vienmēr nožēloju, ka tādi rakstnieki kā Ramačaraka, gluži labi izklāstīdami dažas indusu jogiskās sistēmas, diletantiskā vieglprātībā runā par Radža Jogu visaugstāko sasniegumu vieglu iegūšanu. Lasītāji iesācēji tic katram viņa vārdam un dedzīgi uzsāk ieteiktos vingrinājumus, un kad viņu vēlēšanās visdrīzākā laikā neattaisnojas, viņi jūtas vilušies un kļūst par nikniem noliedzējiem un pat ienaidniekiem.

254.

Diemžēl, pieņemts ieskatīt Kristus Mācību kā nepretošanos ļaunumam. Tie ir vislielākie maldi. Taisni Kristus bargi nosodīja katru ļaunumu, katru liekulību un nevērību pret labo. Bet vajag prast iepazīt, kur iespējams pretoties ļaunumam, un kādi līdzekļi lietojami katrā gadījumā, nesaprātīgu līdzekļu izvēle var izraisīt vēl lielāku postu un sairumu. Tāpat arī jāzin, ka katrs garīgais Skolotājs devis zvērestu neiznīcināt tos, kuri apdraud Viņa dzīvību. Tā arī Kristus nevarēja pretoties rupjajam spēkam, kas bija vērsti pret Viņu. Bet Viņš pretojās ļaunumam ar katru savu vārdu, katru darbību, kad tas neskāra Viņu personīgi. Viņa uzdevums bija veikt ceļu cilvēka kājām un rokām un rādīt cilvēkiem, ka vislielākajā mīlestībā uz cilvēci var upurēt sevi un izciest visnežēlīgākās mokas aiz vēlēšanās nest cilvēkiem Patiesību, Gaismu, kuru viņi vienmēr aizmirst. Kristus lūgšana par mocītājiem pilna žēlsirdības un pat taisnīguma, jo, patiesi, ko gan algotie bendes varēja zināt un saprast par Tā varenumu, kuru viņi tā šausta? Ko viņiem bija pavēlēts šaustīt? Patiesi, nevis algotie mocītāji, bet gan viņu uzkūditāji uzņēmās visrūgtāko karmu. Arī Pilāts, kas mazgāja rokas nevainībā un nepretojās vislielākajam ļaunumam, kad viņa rokās bija vara to novērst, sagatavoja sev vissmagāko likteni.

255.

Vienbūtība Kosmosā izpaužas cilvēces Brāļu un visu Valdoņu apliecinājumā. Kad runā par vienbūtību, tad jāsaprot, ka katrs Valdonis ir dzīvība ķēdes daļa, kas nostiprina dzīvības plūsmu. Katrs Valdonis, kas iesaistījies evolūciju sekmējošā ķēdē, piesātina Kosmiskā Magnēta plūsmu ar radošām enerģijām. Katrs Valdonis, protams,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

3.nodaļa: No "Dzīvās Ētikas".

uzņem visu spriegumu un dod virzienu dzīvības emanācijām, tāpēc Valdoņu sadarbība ar Kosmosu tik nešķirama un arī domāšanas ievirze izriet no šī avota. Gara jaunrade ir nesatricināma.

256.

Kad trauksmīgā norise atklāj cilvēcei Kosmisko Magnētu, tad nodibinās sakars ar Kosmosu. To, abpusēji pievelkoties, kosmiskā norise var tuvoties cilvēkam. Tikai cilvēka pašdarbība tuvina viņu Avotam, tāpēc katrs cilvēka impulss pievelk viņu augstākajai jaunradei, un izplatījuma uguns nostiprina savas izpausmes. Kad gars saspringts, viņš iekļūst visās sfērās.

257.

Psihisko Pētījumu Biedrībām būtu nozīme, bet tās pašas ieslēdzas zemākajos slāņos. Tās apmierinās ar nekromantiju, bet būtu varējušas atjaunot dzīves garīgo pusi. Netiesāsim, jo šīm Biedrībām vajadzēja sākt no zemākā un mazākā, bet pusgadsimta laikā vajadzēja parādīt tiekšanos uz Augstākajām Pasaulēm, bet tās – maz redzams.

258.

Strāvas virzās uz priekšu pēc tiem pašiem mazākās pretestības likumiem. Tāpēc vājās vietas pārdeg un cieš. Tāpēc attīstība un nostiprināšana tik nepieciešama. Jebkura nokavēšanās saspringtības momentā ir ne vien bīstama pašam aizkavētājam, bet bīstama arī planētas daļai.

259.

Cilvēces jaunrade pierāda, cik maz attīstīta kosmisko pievilksmju apzināšanās. Uz kurieni virzās trauksšanās? Kādā gultnē sakopotas visas trauksmes? Kāds impulss virza cilvēci? Izpratīsim! Cilvēks parasti izšķiež enerģiju bezmērķīgā veģetēšanas tieksmē, tādejādi izslēdzot sevi no kosmiskās ķēdes. Tāpēc sacīsim – cilvēks var izveidot savu pasauli kā pasaules vienkopas daļu jeb Kosmosa posmu un tā kļūt par kosmisko līdzstrādnieku. Tā trauksšanās noved pie Bezrobežības.

260.

Var novērot zināmu cilvēciskās apziņas periodu, kad jautājumam – kā jums trūkst? Seko atbilde – naudas. Iekams nav izdzīvota šī naudas ierobežotība, nekāda garīga palīdzība neskars. Jāvirza apziņa uz nozīmīgākām vērtībām, tad arī nāks palīdzība, pat materiāla. Augstāko vērtību likums ir apstiprināts visā Esamībā. Tā mūsu pašu apziņa noteic pelnīto labklājību.

261.

Var priecāties, ka cilvēkam piemīt tāds spēks, kas spēj pārveidot visu dzīvi.